

2011 nr. 61 7. júní

Lög um stöðu íslenskrar tungu og íslensks táknumáls

Tóku gildi 15. júni 2011. Breytt með: L. 126/2011 (tóku gildi 30. sept. 2011). L. 115/2015 (tóku gildi 16. des. 2015).

Ef í lögum pessum er getið um ráðherra eða ráðuneyti án þess að málnefnasvið sé tilgreint sérstaklega eða til þess víð, er átt við menningar- og viðskiptaráðherra eða menningar- og viðskiptaráðuneyti sem fer með lög þessi.

■ 1. gr. Þjóðtunga – opinbert mál.

□ Íslenska er þjóðtunga Íslendinga og opinbert mál á Íslandi.

■ 2. gr. Íslenskt mál.

□ Þjóðtungan er sameiginlegt mál landsmanna. Stjórnvöld skulu tryggja að unnt verði að nota hana á öllum svíðum íslensks þjóðlífis.

□ Allir sem eru búsettur hér á landi skulu eiga þess kost að læra og nota íslensku til almennrar þátttöku í íslensku þjóðlífum svo sem nánar er mælt fyrir um í sérlögum.

■ 3. gr. Íslenskt táknumál.

□ Íslenskt táknumál er fyrsta mál þeirra sem þurfa að reiða sig á það til tjáningar og samskipta og barna þeirra. Skulu stjórnvöld hlúa að því og styðja.

□ Hver sem hefur þörf fyrir táknumál skal eiga þess kost að læra og nota íslenskt táknumál, jafnskjótt sem máltaða hefst eða frá þeim tíma sem heyrnarleysi, heyrnarskerðing eða [samþætti sjón- og heyrnarskerðingar]¹⁾ hefur greinst. Sama rétt eiga nánustu aðstandendur.

¹⁾ L. 115/2015, 23. gr.

■ 4. gr. Íslenskt punktaletur.

□ Íslenskt punktaletur er fyrsta ritmál þeirra sem þurfa að reiða sig á það til tjáningar og samskipta. Hver sem hefur þörf fyrir blindalestur vegna skerðingar á sjón skal eiga þess kost að læra og nota íslenskt punktaletur um leið og hann hefur getu til.

■ 5. gr. Málstefna.

□ Ríki og sveitarfélög bera ábyrgð á að varðveita og efla íslenska tungu og skulu sjá til þess að hún sé notuð. Um málstefnu og stöðu íslenskrar tungu skal leitað samvinnu við Íslenska málnefnd, sbr. 6. gr.

□ Íslenska ríkið og sveitarfélög stuðla að þróun, rannsóknunum, kennslu og útbreiðslu íslensks táknumáls og styðja að öðru leyti við menningu, menntun og fræðslu fyrir heyrnarlusa, heyrnarskerta og [einstaklinga með samþætti sjón- og heyrnarskerðingu].¹⁾ Um málstefnu og stöðu íslensks táknumáls skal leitað samvinnu við málnefnd um íslenskt táknumál, sbr. 7. gr.

□ [Ráðuneytið]²⁾ fylgist með því hvernig lögum þessum er framfylgt og getur krafíð einstakar stjórnsýslustofnanir um skýrslur þar að lútandi.

¹⁾ L. 115/2015, 23. gr. ²⁾ L. 126/2011, 545. gr.

■ 6. gr. Íslensk málnefnd.

□ Ráðherra skipar Íslenska málnefnd og er skipunartími nefndarinnar fjógar ár. Í Íslenskri málnefnd eiga sæti 16 menn. Auk þess er nefndinni heimilt að bjóða mönnum, einum eða tveimur, setu í nefndinni ef hún telur það nefndarstarfinu til gagns. Hver eftirtalinna tilnefni einn mann í málnefdina: Ríkisútparpið, Þjóðleikhúsíð, Samtök móðurmálskennara, Rithöfundasamband Íslands, Blaðamannafélag Íslands, Íðorðafélagið fyrir hönd orðanefnda, Bandalag þýðenda og túlka, Staðlaráð Íslands, Upplýsing, félag bókasafns- og upplýsingafræðinga, Hagþenkir og Samband íslenskra

sveitarfélaga. Samstarfsnefnd háskólastigsins tilnefnið two menn í málnefdina. Ráðherra skipar two nefndarmenn án tilnefningar og skal annar vera formaður og hinn varaformaður. [Sá ráðherra er fer með málnefni innflyttjenda]¹⁾ tilnefnið þar að auki einn fulltrúa úr röðum innflyttjenda. Íslensk málnefnd skiptir með sér verkum.

□ Hlutverk Íslenskrar málnefndar er að veita stjórnvöldum ráðgjöf um málnefni íslenskrar tungu á fræðilegum grundvelli og gera tillögur til ráðherra um málstefnu, auk þess að álykta árlega um stöðu íslenskrar tungu. Málnefndin getur átt frumkvæði að ábendingum um það sem vel er gert og það sem betur má fara við meðferð íslenskrar tungu á opinberum vettvangi. Íslensk málnefnd semur íslenskar ritreglur²⁾ sem gilda m.a. um stafsetningarkennslu í skólum og ráðherra gefur út. Grundvallarbreytingar á ritreglum eru háðar sampykki ráðherra.

□ Skrifstofa Íslenskrar málnefndar er í Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum.

□ Ráðherra setur reglugerð³⁾ um nánari starfsemi Íslenskrar málnefndar.

¹⁾ L. 126/2011, 545. gr. ²⁾ Augl. 695/2016. Augl. 800/2018. ³⁾ Rg. 440/2012.

■ 7. gr. Málnefnd um íslenskt táknumál.

□ Ráðherra skipar fimm menn til setu í málnefnd um íslenskt táknumál til fjögurra ára í senn og jafnmarga til vara. Við skipun nefndarinnar skal haft samráð við hugvísindasvið Háskóla Íslands, Samskiptamiðstöð heyrnarlaustru og heyrnarskertra, hagsmunasamtök heyrnarlaustru og heyrnarskerta hér á landi og Samband íslenskra sveitarfélaga. Ráðherra velur formann og varaformann málnefndar um íslenskt táknumál.

□ Hlutverk málnefndar um íslenskt táknumál er að vera stjórnvöldum til ráðuneytis um hvað eina er varðar íslenskt táknumál og stuðla að eflingu íslensks táknumáls og notkun þess í íslensku þjóðlífis.

□ Skrifstofa málnefndar um íslenskt táknumál er í Stofnun Árna Magnússonar í íslenskum fræðum.

□ Ráðherra setur reglugerð um nánari starfsemi málnefndar um íslenskt táknumál.

■ 8. gr. Opinbert mál stjórnvalda.

□ Íslenska er mál Alþingis, dómstóla, stjórnvalda, jafnt ríkis sem sveitarfélaga, skóla á öllum skólastigum og annarra stofnana sem hafa með höndum framkvæmdir og veita almannapjónustu.

■ 9. gr. Tulkun og táknumálstulkun hjá stjórnvöldum.

□ Um rétt til túlkajónustu og skyldur dómstóla til að leita aðstoðar túlka og táknumálstulkua fer samkvæmt lögum um meðferð einkamála og lögum um meðferð sakamála.

□ Stjórnvöld skulu leitast við að tryggja að sá sem skilur ekki íslensku geti fengið urlausn erinda sinna og tileinkað sér efni skjala og skilríkja sem skipta hann máli.

■ 10. gr. Málfarsstefna ríkis og sveitarfélaga.

□ Mál það sem er notað í starfsemi ríkis og sveitarfélaga eða á vegum þeirra skal vera vandað, einfalt og skýrt.

■ 11. gr. Íslenskur fræðiorðaforði.

□ Stjórnvöld skulu stuðla að því að íslenskur fræðiorðaforði á ólíkum svíðum eflist jafnt og þétt, sé öllum aðgengilegur og notaður sem víðast.

■ 12. gr. Opinbert mál á alþjóðavettvangi.

□ Íslenska er opinbert mál Íslands á alþjóðavettvangi.

■ 13. gr. Skyldur ríkis og sveitarfélaga og staða íslensks táknumáls.

□ Ríki og sveitarfélög skulu tryggja að allir sem þess þurfa eigi kost á þjónustu á íslensku táknumáli. Ríki og sveitarfélög

bera ábyrgð á því að varðveita íslenskt táknmál, þróa það og stuðla að notkun þess. Lögð verði áhersla á að fræðiheiti á ólíkum sviðum í íslensku táknmáli nái að þróast og séu notuð.

Íslenskt táknmál er jafnréttátt íslensku sem tjáningarár-

form í samskiptum manna í milli og er óheimilt að mismuna mönnum eftir því hvort málið þeir nota.

■ **14. gr.** *Gildistaka, brottfellt lagaákvæði*.

Lög þessi öðlast þegar gildi. . .